

ב:

תורה אור

1. ל כלום נקבצו ויחד
איש ואלה לאמים מן בהם
יבאו ואת הארצות
ישבעו וישבעו וישבעו
וירצו וישבעו וישבעו
אמת: ישיבו מן
2. ויאמר י' כל שני שנים
בשבע שנים לאמים
ממנו ירדו ויאמר
מלאם יאמר וד יעבר
בעיר: ברחיטא כח
3. כן אמר ה' ויאמר
בראיהו מלכו בראיהו
תתור ויבא ויחשב
מן כל מלכותו ויאמר
כל לארצו ויהיה
ותקנה: ויהא כן
4. ויהא דבר אשר
התענוני לפני י' ברחיטא
אל י' אליוני שנים
ולילה לעשות משפט
עבור משפט שנים
מלכא דר י' ברחיטא
5. ויהא דבר י' ויהא
נאם י' בצלות:
חגי כ
6. וזאת התורה אשר
שם משפט לפני י'
ישראל: ברחיטא כ
7. ויאמר ויהא דבר
תקנה דמה לרב ולשטר
הן תקנה ותלת לעין
בפניה מן שנה ויהא
אמר לך קומ אבלי
8. בשם שנה: ויהא כן
9. איש מלכותו י'
שם: שמה מן
10. ויאמר י' מסיני כ
11. ויהא משפט ויהא
מדי פאר ויהא
מרבית קדש מניחא ויהא
דל למה: ברחיטא כ
12. אלהו מתקן ויהא
13. ויהא מתקן ויהא
קדש שנים ויהא
ותתלו ויהא ארץ:
בתיק כ
14. ויהא משפט ויהא
העם לקראת האלילים
מן המותו ויהא
במחית דהר:

13

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

רומי חייבת. משום דכתיב בהו (מלאכי ה) וקראו להם גבול רשעה, רשע תרגום חייבא ונמלא במעשה מרכבה מי במעשה דרבי חנינא? כן תרדיון נגזר על רומי חורבן גדול: **אמר** ר' זון הקב"ה במה עסקתם. פירוש שאלא להם כמה זכו בכל דור ודור:

וּסְפִירָה שְׁנָאמֶר וַיֵּאֱסָפוּ לְאוֹמִים וְאִין לְאוֹם
אֵלָא מַלְכוּת שְׁנָאמֶר וְלְאוֹם מְלָאוֹם יֵאֱמָן וְמִי
אֵיכָא עֲרֻבּוּבֵי קָמִי הֶקְבִּ"ה אֵלָא כִּי הֵיכִי
דִּלְא לִיעֲרַבְכוּ אִינְהוּ [בְּהָרֵי הַדָּרִי] דְּלִישְׁמַעוּ
מֵאִי דְאִמֵּר לָהּ נִכְנַסָּה לְפָנֵינוּ מַלְכוּת
רֹמִי תַחֲלָה מִזֵּו מִשּׁוֹם דְּחִשְׁבֵּינָא וּמַגְלָן
דְּחִשְׁבֵּינָא דְכַתִּי וַיִּתְאָכֵל כָּל אֶרְעָא וְתַרְדֵּשְׁנָהּ
וְתִדְּוִקֵּנָה ^אאִמֵּר רַבִּי יוֹחָנָן זֵו רֹמִי חֵיִיבָת
שֶׁשְׁמַבְעָה יֵצֵא בְּכָל הָעוֹלָם וּמֵנָּה לֵין דְּמֵאֵן
דְּחִשְׁבֵּי עֵייל בִּירֵשָׁא כְּדָרַב חֲסִידָא דְאִמֵּר
רַב כְּסָדָא מִלָּךְ וְצַבּוּר מִלָּךְ נִכְנַסָּה לְדִין
שֶׁשְׁנָאמֶר ^בלְעִשְׂתָּא מִשְׁפָּט עֲבִידוּ וּמִשְׁפָּט עָמִי
יִשְׂרָאֵל [וְגו'] וְטַעְמָא מֵאִי אֲבִיעִית אֵימָא לֵי
אוּרַח אֶרְעָא לְמִיתָב מַלְכָּא מֵאֲבָרָא וְאֵיכָעִית
אֵימָא מִקָּמִי דְלִפּוּשׁ חֲרוֹן אָף אִמֵּר לָהֶם
הֶקְבִּ"ה בְּמֵאִי עֲסַקְתֶּם אוֹמִרִים לְפָנֵינוּ רִבִּשְׁ"ע
הֲרַבְּהָ שְׁוֹקִים תִּקְנִינוּ הֲרַבְּהָ מִרְחֻצָּאוֹת
עֵשִׂינוּ הֲרַבְּהָ כֶּסֶף וְזוֹהַר הֲרַבְּהָ וְכוּלָּם
עֵשִׂינוּ אֵלָא בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל כְּדִי שֶׁתַּעֲסֵקוּ
בְּכַתְּתוּרָה אִמֵּר לָהֶם הֶקְבִּ"ה שׁוֹמִים שְׁבַעֲוֹלָם
כָּל מָה שֶׁעֲשִׂיתֶם לְצוּרֶךְ עֲצַמְכֶּם עֲשִׂיתֶם
תִּקְנֶתֶם ^אשְׁוֹקִים לְהוֹשִׁיב בֵּהּן זִנּוּת
מִרְחֻצָּאוֹת לַעֲדָן בֵּהּן עֲצַמְכֶּם כֶּסֶף וְזוֹהַר שְׁלִי
הוּא שְׁנָאמֶר ^בלִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזֹּהַר נָאִם ה'
הַצָּאוֹת כָּלוּם יֵשׁ בָּכֶם מִגִּיד זֹאת [שְׁנָאמֶר
^גמִבְּכֶם גִּיד זֹאת] וְזֹאת אֵלָא אֵלָא
שְׁנָאמֶר ^דזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה מִיד
יֵצֵאוּ בְּפִיָּה נֶפֶשׁ יֵצֵאת מַלְכוּת רֹמִי וְנִכְנַסָּה
מַלְכוּת פָּרַס אַחֲרֶיהָ מ"ט דְּהָא חֲשִׁיבָא בְּתֵרָה
וּמַגְלָן דְּכַתִּיב וַיֹּארוּ חֵיזָא אַחֲרֵי תֵינָנָא דְמֵיָא
לְדוּב ^היֹתֵנִי רַב יוֹסֵף אֶל פֶּרְסִים שְׁאוֹכְלִין
וְשׁוֹתִין דְּבוֹב וּמִסְרֻבְלִין [בְּשֶׁר] דְּבוֹב וּמַגְלָן

שעור כדוב ואין להם מנוחה כדוב אמר להם
לפניו רבש"ע הרבה גשרים גשרנו הרבה
עשינו וכולם לא עשינו אלא בשביל ישראל כ
הקב"ה כל מה שעשיתם לצורך עצמכם עשיתם
מכם כרכים לעשות בהם אנגריא מלחמות
מלחמה כלום יש בכם מגיד את שם שנאמר ימי
תורה שנאמר זאת התורה אשר שם משה כ
מאחר דחיות מלכות פרס למלכות רומי דלא
עיילא אמרי אינהו סתרי בית המקדש ואנן
מאחר דחזו לקמאי דלא מהני ולא מידר מ'
הו בישראל ואנן לא שעבדנו בישראל מא
הני דלא חשיבי להו משום הדנך משכי
אומרים לפניו רבש"ע כלום נתת לנו ולא קיבמ
י'ואמר ה' מסניב בא חרח משעיר למו וכתבי °
בשעיר ומאי בעי בפארן א"ר יוחנן מלמד ע
ולשון ולא קבולה עד שבא אצל ישראל
קיבלנה ולא קיימנה ועל דא תברתהון אמא
לפניו רבש"ע כלום כפית עלינו רב כגנית
דכתיב יי'ריתצבו בתחתית ההר ואמר רב
הקב"ה הר כגנית על ישראל ואמר להם אם
ואם לאו שם תהא קבורתכם מיד אומר להם
י'ראשונות ישימעונו שבע מצות שקיבלתם היכן
אין אותם וי'ראשונות ישימעונו שבע מצות שקיבלתם היכן
אין אותם

בני נח ולא קיימום כיון שלא קיימום עמוד והתירן להן איתגורי איתגור א"כ מצינו ט"ר

לתורה על כל האומות ולא קיבלוה אומרים לפניו רבשיע (כלום) כמית עלינו הר כגיגית בישראל ואמרת אם אינכם מקבלים את ראשונות ישימיעונו. שבע מצות ששבתם היכי פיימתם

וּסְפִירָה. וְחֻמְמִי: לְאֹם. מַלְכוּת כְּשֶׁהָיָה לְבָדֵה: וְלְאֹם מַלְאוֹם. מִהֶמְתִּימָה וּמִלְכוֹ מַמְלֹכוֹ וְעוֹד יֵאֻמָּן לֹא שִׁיךְ אֵלֶּה בְּמַלְכוּת. וְזֹאת מִסְפִּירָה דְקֶרֶה נִפְקֵא לֵן לְקָמֵן מִי יִבְדֵּשׁ יִגִּיד זֹאת: וְזֵי אִיֶּה עֲרֻבְיוֹא דְקִמִּי. וְהֵלֵךְ כֹּלֵם לְבֶסֶם דְּבִלְמָר בְּרִיָּה (י. ת.) וְזִמְשִׁי דְלֹא לִיעֲרֻבְכוֹ אִינְהוּ. לְדִידִיה לֹא מִהֵינֵה עֲרֻבְיוֹא אֲבָל לְדִידִיה מִהֵינֵה עֲרֻבְיוֹא דְמִזְבְּלֵי וּמִסְתַּחֲמִי טַעֲמֵינֵה: טַעֲמָה. שְׁמַעֲהִי: וְכִנֵּם סַחֲסֵה. לְפָמִי הִקְבִּיָּה לְדִין: מִשְׁפַּט עֲבָדוֹ. שְׁלֵמֵה מִהֵינֵה: דְּלִיעוּשׁ חֶרֶן אָף. שֶׁל הִקְבִּיָּה מִפְּמִי פִשְׁעֵי צָבֹר שֶׁמֶה חָם וְשִׁמְשֵׁי שִׁפְרַע מִן הַמֶּלֶךְ לֵן סוֹרְחָתָהּ וּפְסוּלֵהּ הַחֶרֶן: וְחֻקִּים וּמִרְחָאֵלוֹת וְכַפֵּה חֹזֵק הוּא עִקְלָן שֶׁל רֹמִיִּים. גְּשִׁרִים וְכִרְסִים וּמִלְחָמוֹת הוּא עִקְלָן שֶׁל פִּרְסִיָּה: שִׁיעֲסֻקּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּתוֹרָה. שֶׁמֶה לֵּסֶם פְּנֵי שְׁמִירָא לְהַשְׁחֵר בְּשִׁק וּמוֹאֲלָן מוּזוּמִיָּה וְזִרְסִיקָן כְּלִי טוֹרֵה וּמִתְעַדְרִין

במחלוקת: **וארר** והנה: **חלרר**
 אחרת: **מסורבלין**. שמעיס כמו
 (שם דף קלז): קטן המסורבלין בנשר
 ולשון מלבוש הוא כמו כפיתו
 בסרבליהו (דמלז ג): דוב אין לו
 מנוחה אלא הולך וזבל כל שעה:
גנורא. עבודת המלך הנוטלת על
 יושבי כרכים לעשות מלחמות וולללל
 בנבא וליטול בהמתן בעבודתו: **ואן**
 בנין. בית שני בנה כורש:
 פרסיים משמעבדין ישראל בלילות
 בבל וטיטוס הגלגל לרומי ועדין כולם
 משועבדים להם: **פארן**. ארץ ישמעאל
 למכור הבגר (בראשית כ) ומשכר
 מדבר פארן: **פארן** כללנו ולא
 קיימנו. כלומר פשוט דלא קלנוהא כל
 קיימנו: ועל דא פכרסון. פירכא היא
 כלומר מנאל משונה זו קטיוור להם
 אמאי לא קלנוה: **רעא**. קופא
 גלילי וליטילין דה שגר: **רעא** ויסר
 גויס. גרלה בעיני ויסר להמירן:

ונוחה כדוב אמר להם הקב"ה במאי עסקתם ואומרים שרים גשרנו הרבה כרכים כבשנו הרבה מלחמות

מסורת הש"ס

- [illegible]

2000

הנהות הב"ח

- (א) יתום ד"ה מאי שנא
וכי' שהם מדי' מלכות:

15. 1

קופ"א [קוב"א]. מיני

- סיכל גדול ועגול.

52

רומי חייבת. תרגום

- [illegible]

רבינו חננאל

- [illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones